

1993 9/1 47: 1. Beh. af F. t. L. om offentlig Støtte til private Opdragelseshjem m. m. 1994

[Formanden.]

i Forsorgsloven angaaende Forhøjelse af Statstilskuddet til Institutioner for forebyggende Børneværn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2639; Fremstættelsen findes i Tidenden Sp. 1712).

De to Lovforslag sattes til Forhandling.

Hans Hedtoft: Interesserede Medlemmer af det høje Ting vil erindre, at der i 1941 blev ført en offentlig Diskussion om Tilstandene inden for den danske Børne- og Aandssvageforsorg, og at der i denne Diskussion fra en Række forskellige Sider blev fremført Kritik mod den herskende Tingenes Tilstand. Dette foranledigede daværende Arbejds- og Socialminister Johannes Kjærbo til at nedsætte et Undersøgel-sesudvalg; det blev nedsat i April 1941, og Undersøgel-sesudvalget afgav en meget interessant Betænkning i December s. A. Samme Maaned nedsatte den daværende Minister det saakaldte Embedsmands-udvalg, der skulde tage Stilling til og formulere de Forslag, som Undersøgel-sesudvalget havde fremsat. Dette Embedsmandsudvalg afgav sin Betænkning i Februar 1943, men de Lovforslag, som denne Betænkning kunde foranledige, blev ikke gennemført inden den 29. August 1943 og blev derfor liggende, indtil Samlingsregeringen tiltraadte den 5. Maj 1945.

Umiddelbart efter Samlingsregeringens Dannelse forberedte man i Arbejds- og Socialministeriet Lovforslag angaaende forbedrede økonomiske Forhold for den forebyggende Børneforsorg, hvilken Lov blev vedtaget her paa Rigsdagen og er dateret den 27. Juli 1945.

Jeg er helt enig med den højtærede Arbejds- og Socialminister, naar han i sin Forelæggelsestale betegner denne Lov som en tiltrængt Forbedring for den forebyggende Børneforsorg. Man har efter min Mening med Rette fra den forebyggende Børneforsorgs Medarbejdere talt om den Lov som noget af en Revolution i Lovgivningen om forebyggende Børneforsorg i Danmark.

Jeg er overbevist om, at de Principper, der er nedlagt i denne Lov, og først og

fremmest det Princip om Medarbejde eller Medvirken fra Kommunernes Side i det forebyggende Børneforsorgsarbejde, er rigtige og vil vise sig nyttige i Fremtiden. Det er blot beklageligt, at Materialesituationen og forskellige andre Efterkrigstidswanskeligheder hidtil har hindret denne Lovs fulde Udnyttelse, som jeg er overbevist om vil vise sig at være et betydeligt Fremskridt.

Jeg vil om det sidste af de Lovforslag, vi behandler, og hvorved den højtærede Arbejds- og Socialminister foreslaar Loven forlænget 1 Aar, blot sige, at vi helt tiltræder den af Ministeren fremsatte Begrundelse derfor, altsaa accepterer, at Loven forlænges, for at man kan faa et bedre Erfaringsgrundlag end det, der til Dato er indhøstet, inden Revision foretages.

Det andet og mere omfattende Lovforslag, der er til Behandling her, skulde give Mulighed for en lignende à jour-Føring af de private Opdragelseshjems Vilkaar. Den højtærede Arbejds- og Socialminister har ved Forelæggelsen udførlig motiveret og redegjort for dette Lovforslag, og jeg skal derfor undlade at gaa ind paa Enkeltheder, saa meget mere som jeg, hvad Ministerens principielle Begrundelse angaar, helt kan tiltræde hans Betragtninger. Jeg vil derfor nøjes med at sige, at vi, hvad det, Forslaget tilsigter, angaar, er velvilligt indstillede, og at Ministeren kan paaregne vor Medvirken. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at allerede under Samlingsregeringen tog man Spørgsmaalet om Gennemførelse af Embedsmandsudvalgets Forslag til Forbedring af Opdragelseshjemmenes økonomiske Forhold op til Behandling, og der opnaaedes dengang mellem Finansministeriet og Arbejds- og Socialministeriet Enighed om et Forslag, der efter min ringe Mening var betydeligt bedre og mere vidtgaaende end det Forslag, den højtærede Arbejds- og Socialminister er kommet med. I det, vi dengang mellem Arbejds- og Socialministeriet og Finansministeriet var enedes om, var der foruden de Forbedringer, Ministeren nu foreslaar, tillige medtaget Forslag om, at der skulde ansættes 2 Amtsbørneværnskonsulenter forsøgsvis i 2 Aar. Begrundelsen herfor skal jeg ikke paa nuværende Tidspunkt komme nærmere ind paa. Den er anført i den foreliggende Betænkning paa Siderne 68—71. Jeg er